

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 26ης Ιουνίου 1997*

Στην υπόθεση C-329/96,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Μαρία Κοντού Durande, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της υπηρεσίας αυτής, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ελληνικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από την Εύη Σκανδάλου, νομικό συνεργάτη Α' στην ειδική νομική υπηρεσία Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του Υπουργείου Εξωτερικών, επικουρούμενη από τη Νανά Δαφνίου, νομικό συνεργάτη Β' στη ίδια υπηρεσία, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την έδρα της Πρεσβείας της Ελλάδος, 117, Val Sainte-Croix,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει και, επικουρικώς, μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προς συμμόρφωση με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, σχετικά με τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7), παρέλειψε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και την οδηγία αυτή,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, L. Sevón, C. Gulmann (εισηγητή), D. A. O. Edward και P. Jann, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs

γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 24ης Απριλίου 1997,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 8 Οκτωβρίου 1996, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζήτησε να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει και, επικουρικός, μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προς συμμόρφωση με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, σχετικά με τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7, στο εξής: οδηγία), παρέλειψε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και την οδηγία αυτή.
- 2 Σύμφωνα με το άρθρο 23 της οδηγίας, τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την οδηγία εντός δύο ετών από την

κοινοποίησή της και να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά. Δεδομένου ότι η οδηγία κοινοποιήθηκε στις ελληνικές αρχές στις 5 Ιουνίου 1992, η προβλεπόμενη για την εφαρμογή της οδηγίας προθεσμία έληξε στις 5 Ιουνίου 1994.

- 3 Η Επιτροπή, έχοντας διαπιστώσει τη λήξη της προθεσμίας αυτής και μη έχοντας λάβει καμία κοινοποίηση σχετική με τα μέτρα μεταφοράς της οδηγίας στην ελληνική έννομη τάξη, κίνησε τη διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 169 της Συνθήκης. Με έγγραφο της 9ης Αυγούστου 1994, η Επιτροπή έταξε προθεσμία δύο μηνών στην Ελληνική Κυβέρνηση προκειμένου να της γνωστοποιήσει τις παρατηρήσεις της.
- 4 Δεδομένου ότι η Ελληνική Κυβέρνηση δεν απάντησε στο έγγραφο αυτό, η Επιτροπή της απηύθυνε, στις 21 Ιουνίου 1995, αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία την κάλεσε να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με την γνώμη αυτή εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποίησώς της.
- 5 Η Επιτροπή, μη έχοντας λάβει από την Ελληνική Δημοκρατία καμία κοινοποίηση οποιουδήποτε μέτρου μεταφοράς, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 6 Η Ελληνική Κυβέρνηση, με το υπόμνημα αντικρούσεως, δεν αμφισβήτησε ότι η οδηγία δεν μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Περιορίστηκε να αναφέρει ότι η καθυστέρηση της μεταφοράς της οδηγίας οφείλεται σε νομοτεχνικές δυσχέρειες.
- 7 Δεδομένου ότι η μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο δεν πραγματοποιήθηκε εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η ασκηθείσα από την Επιτροπή προσφυγή πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

- 8 Επομένως, διαπιστώνεται ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προς συμμόρφωση με την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 23 της οδηγίας αυτής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 9 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα. Δεδομένου ότι η Ελληνική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προς συμμόρφωση με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, σχετικά με τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 23 της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Moitinho de Almeida

Sevón

Gulmann

Edward

Jann

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 26 Ιουνίου 1997.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

R. Grass

J. C. Moitinho de Almeida